

begreber henvises i øvrigt til *betænkningen*, side 210-217.

4.2.2.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter vedrørende implementeringen af de i direktivets artikel 2 indeholdte definitioner i dansk ret.

Justitsministeriet finder således, at EU-lovtekniske hensyn taler for, at samtlige direktivets definitioner indføres i den kommende lov om behandling af personoplysninger, og at dette sker ved, at ordlyden af definitionerne i loven knyttes tæt op ad direktivteksten.

Justitsministeriet finder endvidere, at der i loven bør medtages en legal definition af begrebet »tredjeland«. Dette begreb er af central betydning i forhold til reglerne om henholdsvis lovens geografiske område og overførsel af oplysninger til tredjelande, jf. lovforslagets § 4 og § 27.

Registertilsynet har over for Justitsministeriet givet udtryk for, at den afgrænsning af begrebet »personoplysninger« i forhold til afdøde, som Registerlovsudvalget har foreslået, og som også er lagt til grund i L 82, er for snæver. Efter denne afgrænsning skal en oplysning om en afdød person kun være omfattet af loven, hvis den er knyttet til en nulevende person.

Det er Registertilsynets opfattelse, at loven bør give mulighed for, at tilsynets hidtidige praksis på dette område kan opretholdes. Dette vil indebære, at allerede behandlede oplysninger, f.eks. registrerede oplysninger, efter personens død fortsat vil være omfattet af loven - i hvert fald i en vis tid. Det vil også indebære, at indsamling og efterfølgende behandling af oplysninger om afdøde skal opfylde lovens betingelser, hvis der foreligger et særligt beskyttelsesbehov, hvilket i praksis navnlig vil få betydning for behandling af følsomme oplysninger om afdøde personer.

Samtidig anfører Registertilsynet, at det er klart, at en række af lovforslagets regler i sagens natur ikke kan finde anvendelse i forbindelse med behandling af oplysninger om afdøde personer. Det gælder f.eks. regler, der forudsætter den registreredes personlige samtykke og reglerne om oplysningspligt over for den registrerede i lovforslagets kapitel 8. Disse problemer kan efter tilsynets opfattelse løses i forbindelse med den praktiske anvendelse af den nye lov.

Efter Registertilsynets opfattelse bør det overlades til Datatilsynet gennem sin praksis at fastlægge de nærmere grænser for lovens anvendelse på oplysninger om afdøde personer. Dette vil svare til den ordning, som har været gældende under registerlovene siden 1. januar 1979, og denne ordning har ikke givet anledning til væsentlige problemer.

Justitsministeriet kan tilslutte sig det, som Registertilsynet har anført. Med lovforslagets definition af begrebet personoplysninger lægges der således op til, at oplysninger om afdøde personer - i samme udstrækning som efter den gældende retstilstand - skal anses for *personoplysninger* og dermed være omfattet af lovforslagets regulering.

Bestemmelserne i lovforslagets § 3, nr. 1-9, skal ses på denne baggrund.

4.2.3. Geografisk område

4.2.3.1. Gældende ret

Den gældende registerlovgivning indeholder ikke udtrykkelige regler om den territoriale afgrænsning. Det synes derfor ikke ganske klart, hvorledes den nuværende retsstilling er på dette område.

Formentlig må det antages, at hverken lov om offentlige myndigheders registre eller lov om private registre er tiltænkt at skulle have virkning for dataansvarlige, som er etableret uden for dansk område. Der er ikke i lovene eller forarbejderne holdepunkter for at antage, at den regulering, som er indeholdt i lovene, skal udstrækkes til at gælde for sådanne dataansvarlige.

4.2.3.2. Udvalgets overvejelser

I direktivets artikel 4 er der fastsat udtrykkelige regler om det geografiske gyldighedsområde for den nationale lovgivning, som gennemfører direktivet.

Bestemmelsen, som har karakter af en lovvalgsregel, må efter udvalgets opfattelse antages at være tiltænkt samme fællesskabsretlige betydning i de enkelte medlemsstater. Der henvises herved til, at formålet med bestemmelsen dels er at undgå, at personer undrages beskyttelse ved omgåelse af lovgivningen, dels er at undgå kumulativ anvendelse af flere forskellige lovgivninger.

Under hensyn hertil foreslår udvalget, at der fastsættes udtrykkelige regler om den kommende lovs geografiske område, og at affattelsen af reglerne søges tilpasset direktivteksten. I så fald vil lovgivningen lettere kunne tilpasses EF-domstolens praksis på området. Se nærmere *betænkningen*, side 218.

På baggrund af sin fortolkning af direktivets artikel 4 foreslår udvalget, at loven skal gælde for behandling af oplysninger, som udføres for en dataansvarlig, der er etableret i Danmark, såfremt aktiviteterne finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område.

Herudover foreslås det, at loven skal gælde for den behandling, som udføres for danske diplomatiske repræsentationer.

Også behandlinger, der foretages for dataansvarlige, som er etableret i et tredjeland, foreslås i et vist